

प्रतिज्ञाध्यवसायकः ।

यथा मम प्रभावत्याम् 'वज्रनाभः—

अस्य वक्षः क्षणेनैव निर्मथ्य गदयानया ।

लीलयोन्मूलयाम्येषं भुवनद्वयमद्य वः ॥'

विसर्पो यत्समारब्धं कर्मानिष्टफलप्रदम् ॥ २०४ ॥

यथा वेण्याम्—

'एकस्यैव विपाकोऽयम्—' इत्यादि (३१२ पृ.) ।

कार्यदर्शनमुल्लेखः—

यथा शाकुन्तले—राजानं प्रति 'तापसौ—समिदाहरणाय प्रस्थितावावाम् । इह चास्मदुरोः साधिदैवत इव शकुन्तलयानुमालिनीतीरं माश्रमो दृश्यते । न चेदन्य (था) कार्यातिपातः, प्रविश्य गृह्यतामतिथिसत्कारः' इति ।

उत्तेजनमितीष्यते ।

स्वकार्यसिद्धयेऽन्यस्य प्रेरणाय कठोरवाक् ॥ २०५ ॥

यथा—

'इन्द्रजिच्चण्डवीर्योऽसि नान्नैव बलवानसि ।

धिग्धिक्प्रच्छन्नरूपेण युध्यसेऽस्मद्वयाकुलः ॥'

भर्त्सना तु परीवादो—

सनमिति । अत्र स्वस्याभीष्टलाभेच्छा । आशीरलंकारे तु वन्धुजनस्येति भेदः ॥ तस्या मालयाः ॥ कार्यस्य कर्तव्यत्वेन निर्देशः प्रतिज्ञा ॥ एकस्य द्रौपदीकेश-ग्रहस्य परिपाकः फलमयं राजसमूहक्षयरूपः । द्वितीये द्रोणसंवन्धिनि निःशेषीकर्तु-मारब्धा निःशेषिताः ॥ अस्मदुरोः कण्वस्य । अनुमालिनीतीरं मालिन्याख्य-नदीतीरे । न चेदिति । यद्यावां समिदाहरणाय न प्रस्थितौ, अन्यथा तदा कार्यस्य होमस्यातिपातोऽनुपपत्तिः ॥ प्रेरणाय प्रवृत्तये ॥ नान्नैव न तु कर्मणा ।

रिणि रतिं प्रस्तौति नेत्रोत्सवः । यद्वालेन्दुकलोच्चयादवचितैः सारैरिवोत्पादितं—' इति तत्पादत्रयी ॥

१. न चेदिति । 'न चेदन्यकार्यातिपातः' इति पाठे तु मुखेन ग्रन्थयोजना । स एव पाठः संप्रतिमुपलभ्यते ॥